

آیا برجام به دست تقدیر سپرده شده؟

سرنوشت برجام آیا به دست تقدیر سپرده شده است؟

به گزارش سایت خبری پرسون، نه امریکا و نه دیگر اعضای گروه ۱+۴ مانند گذشته در تب و تاب گذشته برای امضای هرچه زودتر توافق با ایران برسر احیای برجام نیستند. سخنگوی وزارت امور خارجه نیز در آخرین نشست مطبوعاتی خود گفته است: ... امروز توافقی در دسترس نداریم که درباره توافق صحبت کنیم. «خطیب زاده» تصریح کرد: موضوعاتی باقی مانده که به محض تمام شدن، می‌توانیم بگوییم توافق در دسترس است. «امیر عبداللهیان» توپ را در زمین کاخ سفید انداخته و زیاده‌خواهی امریکاییان را دلیل توقف مذاکرات و دور شدن از توافق اعلام کرده است. در این حال همتای او در وزارت امور خارجه امریکا دستیابی به توافق را «نه قریب الوقوع و نه قطعی» خوانده و نامعلومی آنچه آینده آبستن آن است را هشدار داده است.

به راستی کسی نمی‌داند که دلیل اصلی توقف ملالت‌بار کنونی که بیشترین آسیب آن متوجه کیان اقتصادی و تبعات آن در سطوح سیاسی و اجتماعی ایران است، چرا به نقطه انجماد گذشته بازگشته است. به رغم برخی اخبار و گزارش‌ها در باره دلیل یا دلایل بن‌بست کنونی، اما آنچه روشن است، ابهام جاری در چگونگی رسیدن به فرجامی است که می‌تواند به این وضع پایان دهد. تهران بارها گفته است؛ ۹۸ درصد توافق حاصل شده و تنها دو درصد اختلاف‌ها باقی است که در صورت رفع آنها می‌توان توافق را امضا کرد. این دو درصد تا چه میزان برجسته است که توانسته ۹۸ درصد توافق را تا نقطه «کم لن یکون» نزدیک کند؟

تهران و واشنگتن به روشنی از نقاط اختلاف سخن نمی‌گویند و هرآنچه در این باره تفسیر و تحلیل می‌شود، گمان‌هایی است که ناظران برای درک وضع کنونی به آن می‌پردازند. به عبارت دیگر می‌توان چنین نتیجه گرفت که تهران و واشنگتن می‌دانند چرا و در مخالفت با چه چیز، مذاکرات وین را متوقف کرده‌اند. این چرایی نزد آنان مکتوم است اما برخلاف اراده مشترک گذشته، نمی‌دانند اکنون و برای چه الزام‌هایی باید توافق کنند. همین مهم دو طرف را با فقر ایده قدرتمند و راهگشا روبرو کرده است. در حال حاضر هیچ ایده و ابتکاری که بتواند چشم‌انداز امید بخش تازه‌ای را پس از یازده ماه مذاکرات سخت در وین رقم زند، پیش دست نیست. در این حال پرسش وجود دارد که تصویرهای گذشته از روند مذاکرات وین که در قاعده «برد-برد» گذشته جریان داشت، حالا به چانه زنی میان دو صورت توافق «یک تا صد» یا «صفر و صد» تغییر ماهیت داده است؟

نمی‌توان بر گمان بالا اصرار کرد؛ همانگونه که احتمالات زیر را نمی‌توان از نظر دور داشت که غرب اعم از امریکاییان و تروئیکای اروپایی برآن شده اند که پرونده اختلافات خود را با ایران، ذیل پرونده جنگ اوکراین و نتایج آن دنبال کنند. همچنین این احتمال خوش‌بینانه هم هست که تهران و واشنگتن به دور از جنجال‌های سیاسی و رسانه‌ای، در حال بده بستان ایده‌هایی هستند که «انریکه مورا» هماهنگ کننده اروپایی مذاکرات احیای برجام، ابتکار انجام آن را در اختیار گرفته است. در این صورت می‌توان امیدوار بود که برجام از اغماء بیرون شود. به این ترتیب زود خواهد بود که پنداشته شود، برجام به دست تقدیر سپرده شده است.

منبع: خبر آنلاین